

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

40. De clausula apponi solita in Brevibus Altaris privilegiati. Volumus, quod si pro praesentatione, admissione, vel publicatione praesentium aliquid, vel minutum detur, vel sponte oblatum recipiatur, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

idēd, reprobandæ Missæ dicendæ post mortem, cum quisque usque ad extremum vitæ contrahat novas obligationes ad pœnas Purgatorij, quas bonum est per Sacrificia post mortem tollere. Et ita docet *Gregorius in Sum. mor. tr. 3. diff. 10. dub. 7. n. 76 & alij.*

9. Dico secundò, plus valere pro Defunctis Missas simul, & continuatè dictas, id est, si vna die dicantur; v. g. si omnes in vna die à quadraginta Sacerdotibus: quia plus valent ad celeriore liberationem animæ à pœnis Purgatorij, si Missæ dicantur plures in vna die, quàm si in pluribus diebus. Et ita docet *Antonius Raguccius de voce Canonicorum, & c. tract. de Missa, quæ. 1. 69. num. 1. & alij;* non hoc tamen damno Anniversaria relinqui solita à fidelibus tempore mortis: sed ego magis admonerem, vt Missæ quantocius celebrentur.

RESOL. XL.

De clausula apponi solita in Breuis Altaris priuilegiati. Volumus, quod si præsentatione, admissione, vel publicatione aliquid, vel minutum detur, vel sponte oblatum recipiatur præsentibus nullæ sint re ipsa, an non obstante dicta clausula, possit quis aliquid dare, vel accipere pro præsentatione, admissione, aut publicatione Breuis Altaris priuilegiati?

Idem est dicendum de aliis Iubilæis, & Indulgentiis. Idem etiam pro collatione Ordinum, quorumcumque, aut examinatione, & de ordinario, & officialibus, quibus à Sede Apostolica committuntur dispensationes matrimoniales, & alia.

Et hoc etiam deseruiet pro explicatione verborum, quæ Gregorius XIII. apposuit in Bulla de Datis, & Promissis. Ex p. 9. tr. 2. Ref. 28.

§. 1. **D**ifficultas oritur ex dictis verbis, an, non obstante dicta clausula, possit quis aliquid dare, & accipere pro præsentatione, admissione, aut publicatione Breuis Altaris priuilegiati. Et sic dicendum de aliis Iubilæis, ac Indulgentiis: Et affirmatiuam sententiam docet nouissimè Pater Quintanadueñas in *Theol. mor. tom. 1. tract. 2. Appendicis, dub. 5. num. 5.* Primò, ait ille, titulo gratitudinis: quia, scilicet, gratum me exhibere volo Notario, Abbreuiatori, Referendario, vel cuius alteri officiali, quia sine vlla mora, & alacriter, præsentauit, expedit, aut publicauit Pontificium indultum Indulgentias continens. Nec censendum est, Pontificem voluisse me auertere à gratitudinis actu, aut illius virtutis exercitio. Secundò, titulo laboris in ea impensæ: nimis enim defatigatus est in Iubilæo præsentando, & publicando, ac ita dignus est mercede sua. Tertio, ratione sustentationis: ex officio enim præsentandi, aut publicandi has Indulgentias aliter Officialis & salarium aliunde signatum non habet. Quarto, titulo redimendæ vexationis: scio enim Notarium, aut Officialem hunc minimè litteras expediturum: imò eas Indulgentias impediturum, nisi ei donum, aut pecunias porrigam. Nec credendum est, Pontificem velle, vt ob Officialis auaritiâ, aut iniuriam, fauore ego priuer Indulgentiarum: neque quòd ipse Officialis præmio scientiæ, ac corporali ipsius labori debito, & ad victum necessario priuer.

2. Neque obstant verba illa: *Vel sponte oblatum, eadem enim apponuntur in Tridentino, sess. 2. de reform. cap. 1. vbi dicitur: Quoniam ab ecclesiastico Ordine omnis auaritiæ suspicio abesse debet, nihil pro collatione quorumcumque Ordinum etiam clericalis Tonsuræ, nec pro sigillo: neque alia quacumque de causa etiam sponte oblatum, Episcopi, & alij Ordinum Collatores, aut eorum ministri, quouis prætextu accipiant.* Et tamen aliquo ex titulis assignatis aliquid dari, vel accipi potest pro Or-

dinum collatione, aut examinare. Et *Reginaldus hanc Tridentini prohibitionem explicans dicit: (Post ipsam collationem Ordinis liberaliter, ac sponte, non in compensationem oblatorum, recipi potest aliquid ab Episcopo, dummodo ab sit scandalum, & c. Sicut Episcopus 1. quæ. 2. & cap. Dilectus 2. §. finali, de simonia.) Similiter Ordinarij, & alij Officiales, quibus à Sede Apostolica committuntur dispensationes matrimoniales, & alia, prohibentur, ne quid etiam sponte oblatum recipiant: & non solum recipere, sed exigere hos posse pro labore, receptione, & examinatione testium, docent *Thomas Sanchez lib. 8. de matrim. disp. 1. 5. num. 11. & Salas de legibus, disp. 10. sect. 10. quod quidem introductum est consuetudine; nam, vt ex horum Doctorum mente Castrus Palaus tom. 3. tract. de Simonia, disp. 3. punct. 12. num. 12. (licet oppositum sentiat) ait, [Etsi in rescripto harum dispensationum habeatur, vt omnis spes cuiuscumque muneris, & præmij, etiam sponte oblato, deponitur, non ob inde fit, non posse laboris impensæ stipendium recipi: nam stipendium non habet propriè rationem muneris, neque præmij.]**

3. Tandem nullus sapiens sibi persuadet, Pontificis mentem, & intentionem esse, quòd res ita magni momenti, ac est Indulgentiarum, & Iubilæorum lucratio, pendeat, tum ex re ita exigua, vt est largitio vel acceptio munusculi liberaliter dati, & iuste ex isto labore acceptum, tum ex improba officialis voluntate, nolentis Indulgentiarum indultum prætere, vel publicare nisi ipsius labore satisfaciatur, aut ex ignorantia munus, aut solutionem impendentis; vel ex ipsius liberalitate, & gratitudine. Præsertim cum omnibus palam sit, nihil expediri nisi, vel muneris, vel pecuniæ intercedant. Dubiumque sanè maximum de omnium Iubilæorum hanc clausulam continentium valore extaret, si omnis omnino, & quouis titulo acceptio prohibita esset per illam. Et hæc omnia docet *Quintanadueñas, vbi supra;* quæ etiam deseruiet pro explicatione verborum, quæ *Gregorius XIII. apposuit in Bulla de datis, & promissis.*

4. Sed non deferam hîc adnotare, negatiuam sententiam contra *Quintanadueñas*, mordicus sustinere *Andream Duallium, Doctorem Sorbonum, in p. 2. tract. de Indulgent. quæ. unica, art. 8. in fine,* cuius verba ego adduxi in tract. de Retentione Bullarum contra *Salgadum, resol. 2. Ided tu cogita.*

RESOL. XLI.

An quando in Altari priuilegiato conceditur, vt per Octauam omnium Sanctorum, & defunctorum dicenda sit Missa de Requiem, vt liberentur anima Purgatorij, sit in Dominica dicenda Missa de Requiem: & si non, an tunc Missa de Dominica idem priuilegium habeat?

Et an idem dicendum sit, si in Feria assignata 2. sit Indulgentia Altaris priuilegiati, si in ea Festum duplex incidit?

Et docetur Missas votinas, sicut Missas de requiem à Religiosis Mendicantibus posse dici quacumque die vetita Festo duplici, modo non sit Festi Domini Saboth. Ex p. 9. tr. 2. Ref. 29.

§. 1. **C**asus in puncto resoluit *Franciscus Syluius*, præstantissimus Sacræ Theologiæ Professor in inçlyta Academia Duacena, tom. 2. var. resolut. verb. Altare priuilegiatum, 1. vbi sic ait: [An, quando per Breue Apostolicum conceditur Altare priuilegiatum, sic vt per Octauam Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum Missa de Defunctis dicenda sit, liceat die Dominico infra istam Octauam, Missam de Requiem

Sup his Iubilæis & Indulgentiis inf. in §. Tadem. huius Ref. & late in aliis §§. annot. 1. dicti §.